

heller ikke betaler sig. Forholdet er ikke det, at vi bleve rørt ved at komme ud og se denne Kastelkirke, men Forholdet var i Virkeligheden saaledes, at paa Forsiden af Kirken, som vender ud imod Kastellet, paa Muren fra Binduerne og nedefter, er der grumme store Huller, hvor Stenene ere helt muldnet væk, og der er ikke eet, men flere Huller. Nu er Spørgsmaalet det: er det virkelig økonomisk rigtigt, naar en Mur er saa ilde tilredt, foruden at den er overtrukken med Skimmel, hvilket støder Synet. — Hvad der dog kunde være, hvad det var, — at lade den staa saaledes? Det forekommer mig, at det Andet, nemlig ikke at gjøre Noget, er urigtigt, økonomisk set. Jeg skal tilspise en anden Betragtning, som det forekommer mig, at den ærede Ordførers Udtalelser give Anledning til, naar han mener, at vi ere blevne dybt rørt. Han udtalte iafstes en Sætning, som jeg var enig med ham i — det Meste af det, han sagde iafstes, var jeg rigtignok ikke enig med ham i — idet han nemlig udtalte overfor sin politiske Meningsfælle, det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), at det hverken var Mathematisk eller Sprog, der gav Karakterfasthed, men hvad der gav Karakterfasthed, var Livsanskuelsen, hvem der havde faaet en Livsanskuelse. Han udtalte endvidere, at der var visse Folk, der søgte at mødarbejde en saadan Livsanskuelse, men som da ogsaa nok med Liden vilde komme til at fortryde det. Ja, det er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at først, naar man kommer til at tro paa en Livsanskuelse, kommer Karakteren, og at de, der søge at udflette Troen paa en Livsanskuelse, handle ilde mod Folket og mod sig selv. Men jeg vil nu spørge det ærede Medlem: Tror han ikke, at det for at komme til en Livsanskuelse kan være godt at have Noget for Diet, tror han ikke, at det, bortset fra det rent Økonomiske, skulde være godt at faae nogle stjerne Kirker, eller er han saa aldeles ukjent med, at det at have Noget for Diet er løftende? Jeg for mit Bedkommende tror paa det Løftende deri, og jeg vil derfor ogsaa af den Grund foruden af økonomiske Grunde være med til at gjøre, hvad jeg kan, for at vore Kirkebygninger kunne faae et saa tækkeligt Udseende som muligt, kunne blive saa skjønne som muligt, idet jeg tror, at det er vigtigt at søge at fremme den Livsanskuelse, som jeg er enig med det ærede Medlem om, (er det Æneste, der dannet virkelige Karakterer. Det er imidlertid) som sagt, ikke, fordi jeg er blevet saa rørt, at jeg er med til at anbefale Bevillingen til Kirken; det er ogsaa af økonomiske Hensyn, at jeg finder det urigtigt at udsætte Afspudsningen. — Det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) antydede, at jeg vilde sige et Par Ord om Strandgadens Kaserne. Det vil jeg ogsaa, men det skal ikke blive langt. Til de tre Punkter, som det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) nævnte med Hensyn til denne Kaserne,

kan føies et fjerde, nemlig, at Murene trænge til Afspudsning, og at det vilde være uheldigt og økonomisk ikke at gjøre Noget derved, saafremt vi vilde beholde Bygningen. Jeg vil imidlertid indbrømme den ærede Ordfører, at denne Bevilling af 30,000 Kr. ikke i væsentlig Grad vil forbedre Mandskabets Opholdssteder. Selvom vi anvende disse 30,000 Kr. paa Tag, paa Binduer, paa Mure og paa at faae bedre Gulv, vil ganske vist ikke derved Mandskabets Opholdssteder blive forbedrede (Afbrydelse). Jeg vil, nok spørge om, hvad det kan hjælpe Mandskabet, at Binduerne blive malede udvendig eller indvendig; at Murene blive afpuddede udvendig o. s. v. (Berg: Det Skjønne!). Ja, det maa de Herrer godt minde mig om; det vil jeg staa ved. Hvad der særlig klages over, er jo Belægningsstuerne, Luft- og Lysforholdene, saa tror jeg nok, jeg er berettiget til at udtale mig, som jeg har gjort, ligesom jeg ogsaa skal kunne bevise, at jeg har Ret. Af et af de Medlemmer, der vare ude at se paa Kaserne, er det blevet høvet, at vi kunde sælge Kaserne, saa vare vi ude over det hele Spørgsmaal. Deri kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem. Naar man tilraader at sælge Kaserne, maa det jo være, fordi man tror, at det er en mere økonomisk Foranstaltning end at anvende 30,000 Kr. paa den; men nu ere Forholdene derude saaledes, som det er skildret af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), at Kaserne i det Store og Hele, hvad Mure og Træværk angaar, er god og kan staa i mangfoldige Aar, og jeg frygter da for, at vi, hvis vi gaa hen og sælge Kaserne, ville komme til at give mange flere Penge ud, end naar vi beholde den og reparere den. Det Regnestykke nemlig, som det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds stillede op, tror jeg nok, vil komme til at passe, at vi ikke ville faae mere end 100,000 Kr. for Kaserne, som den er, medens vi, saafremt vi skulle til at bygge en ny Kaserne, vistnok ville komme til at sætte et Hul bagved de 30,000. Altsaa jeg finder det økonomisk, vigtigt at bevilge de 30,000 Kr. Jeg tilraader dette ogsaa af den Grund, at jeg ikke kan se Andet, end at ved en forestaaende Revision af Hærloven, hvis den kommer, vil Artilleriet ingenlunde blive formindsket, og selv om der, som jeg haaber, skulde komme noget Artilleri over til os Syder, vil der dog blive Brug for Strandgadens Kaserne, der, som sagt, i det Hele og Store ikke er saldfærdig, naar den kun bliver holdt nedlige. Jeg maa derfor for mit Bedkommende med denne Begrundelse anbefale Udbringingsforlaget Nr. 79. — Nu er der kun tilbage for mig at omtale det meget drøftede Forslag Nr. 83 angaaende Oprensning af Citadellens Grave. Den første Anke, der reises mod os, der ikke kunne gaa med til denne Oprensning, hentes fra Sundhedshensynet, og der har endog i Høbenhavnsske Blade staaet de mest værende Artiller, som